

MINISTERIET FOR BØRN, LIGESTILLING,
INTEGRATION OG SOCIALE FORHOLD

Folketingets Socialudvalg

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 7. juli 2014

Tlf. 33 92 93 00
Fax. 33 93 25 18
E-mail sm@sm.dk

Ansvarlig: MJO
Sagsnr.2014 - 5476

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 10. juni 2014 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forholds endelige svar på spørgsmål nr. 406 (SOU alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Vigsø Bagge (SF).

Spørgsmål nr. 406:

"Ministeren bedes kommentere henvendelse af 8/6-14 fra Marcus Vigilius Brendstrup, København S, vedrørende det kommende åbne samråd i Socialudvalget, den 18/6-14 om Statsforvaltningen og samværssager, jf. SOU alm. del – bilag 252."

Svar:

Henvendelsen, som jeg er bedt om at kommentere, forstår jeg sådan, at det foreslås, at samvær, forældremyndighed og børnebidrag deles ligeligt mellem forældrene ved en skilsmisse, og at et barns mistrivsel efter en skilsmisse skal behandles på samme måde som mistrivsel hos børn af samlevende forælder, dvs. ikke i Statsforvaltningens regi.

Jeg kan oplyse, at der med forældreansvarsloven er fokus på, at familierne kan finde egne og samlede løsninger på alle de problemer, der kan opstå efter en samlivsophævelse.

Loven har medført en ændret tilgang til begrebet fælles forældremyndighed, hvor det ikke kræves, at forældrene er enige om samtlige spørgsmål vedrørende barnet. Det centrale er, at forældrene kan håndtere deres eventuelle uenigheder på en sådan måde, at det ikke går ud over barnet.

Udgangspunktet er således allerede i dag, at forældrene ved en samlivsophævelse bevarer den fælles forældremyndighed og dermed det fælles ansvar for barnet.

I forhold til samvær er et grundlæggende princip i loven, at alle afgørelser skal træffes efter, hvad der er bedst for barnet. Afgørelser om samvær træffes ud fra en konkret vurdering af, hvad der er bedst for hvert enkelt barn, bl.a. henset til barnets alder. Ved afgørelsen skal barnets perspektiv inddrages enten ved samtale med barnet eller på anden måde, eksempelvis indhentelse af oplysninger fra institution og skole eller ved forældrenes egne oplysninger om barnet.

Ved evalueringen af loven i 2012 blev det tydeliggjort, at det afhænger af en konkret vurdering, hvilken samværsordning der er bedst for barnet. Automatiseret samvær ved samlivsophævelse, eksempelvis som en deleordning, vil derfor være et opgør med intentionen bag forældreansvarsloven om konkrete afgørelser til bedste for det enkelte barn og inddragelse af barnets perspektiv.

Det følger af lov om børns forsørgelse, at forældre har pligt til at forsørge deres børn. Hvis forældrene ikke bor sammen og har fælles forældremyndighed, og har barnet boende nogenlunde lige meget, kan en forælder opfylde sin pligt til at forsørge barnet ved enten at betale for nogle af de ting, barnet har brug for i sin dagligdag, eller ved at betale børnebidrag til den forælder, hvor barnet har adresse.

Hvis forældrene har fælles forældremyndighed, og barnet bor lige meget eller nogenlunde lige meget hos hver af forældrene, fastsætter Statsforvaltningen i udgangspunktet ikke bidrag, men forældrene skal selv aftale, hvordan forsørgelsen af barnet sker.

Manu Sareen

/ Malene Vestergaard